

Hanne Ravn Hermansen

Valdemar Holmers Gade 53

DK-2100 København Ø

tlf. 40.31.90.59

E-mail: hrh@kromosom.dk

www.kromosom.dk

Medlem af

Billedkunsternes Forbund, BKF

Medlem af kunstgruppen

Kromosom

Atelier Syvogfyrre

Glentevej 47

DK-2400 København NV

Afterglow

Pressemeddelelse

En gruppe rådyr har forvildet sig indenfor eller er det en hotelloobby på afveje.

I Hanne Ravn Hermansens samlede billeder, er vi i et grænseland, et vildtvoksende mellemrum, hvor skellet mellem ude og inde, natur og arkitektur, indre og ydre, vågen og sovende, drøm og virkelighed opløses. Alt kan ske.

Interiøret opløses og som et overeksponeret foto er baggrunden og væggene blæst ud, så kun dele af billedet står tilbage, det hvide rum åbner sig mod det ukendte og grænsen mellem fantasi og virkelighed udviskes.

Her er det anonyme hjem som en hotelovernatning er, hvor man kan gemme sig og dog har en fornemmelse af at komme lidt for sent, for hvad mon der sker her: høretelefonerne hænger ned fra ingenting, spiller de mon stadig eller er det hele slut.

Hermansens billeder er fulde af grotesk humor og surrealistiske træk, der gang på gang giver et twist og sætter spørgsmålstegn ved vores virkelighed. Sammenstødet mellem de velkendte ting fra dagligdagen og den snigende fornemmelse af, at noget er forkert, giver den følelse af uhygge, som rammende er beskrevet af psykoanalytikeren Sigmund Freud i "*Das Unheimliche*". "Det ikke-hjemlige" er det fortrængte i ting eller mennesker, der kommer til udtryk, når grænserne mellem fantasi og virkelighed udviskes. Det kendte og fortrolige slår over i sin egen truende fremmedhed.

Billederne indkredser en tilstand, hvor tankerne flyder og underbevidstheden går i gang. En selvforglemmende vandring, en falden i staver, en åben tilstand, hvor individet slipper taget i sig selv, døser, dagdrømmer og kan opleve sig flydende og fri.

Som et blødt tæppe folder naturen sig ud i rummet, et aftryk af grene bølger mellem søjler. Døren åbnes og man fornemmer brisen strømme ind.

Situationen er ikke til at definere, træet er opløst i ren flade og struktur med mørke stammer indrammet af det hvide rum, hvor gløden fra solens sidste stråle er brændt ind i stammen.

Hanne Ravn Hermansen